

ПРЕС КЛИПИНГ

22. јануар 2018.

НАСЛОВИ

Дуг историјат пада једног од гиганата грађевинске индустрије СФРЈ

Како је пропадао "Ратко Митровић" (стр.2)

Оглашена продаја фабрике лекова (стр.4)

У "Јумку" пуцају од оптимизма (стр.4)

За десет година у банкама 10.000 запослених мање (стр.5)

Дуг историјат пада једног од гиганата грађевинске индустрије СФРЈ Како је пропадао "Ратко Митровић"

Пише: Љ. Буквић

Некада једна од најмоћнијих грађевинских фирми у бившој СФРЈ компанија Ратко Митровић АД, данас не ради ништа.

Не гради станове, фабричке хале, пословне зграде, болнице, клиничке центре, дечије вртиће нити школе. Акционари, којих у овој фирми има 2.265, тврде да пословодство компаније жели да распрода све вредно што има фирма која је деценијама успешно пословала.

- Због злоупотребе службеног положаја акционари су поднели 50 кривичних пријава против руководства, пре свега директора, а сада председника Надзорног одбора, Душана Басаре. Радницима се дугује више од милион евра, држави милиони за неплаћене порезе и доприносе и нико због тога не реагује - каже за Данас председник удружења акционара компаније "Ратко Митровић" Слободан Живојиновић.

Компанија Ратко Митровић АД, је, како каже Живојиновић, разорена, опљачкана и уништена и као и сва друштва која послују у њеном систему на коленима чека да јој се зада последњи ударац. Живојиновић је у овом компанији радио све до децембра 2016. када је Ратко Митровић - Дедиње (у систему Р. Митровић АД) отишла у стечај, а он и његове колеге на биро.

Према његовим речима, само Ратко Митровић - Дедиње у коме Компанија Ратко Митровић а.д. има 42,97 одсто удела дугује преко милион евра својим радницима за зараде, без урачунатих пореза и доприноса, који износе око 500.000 евра, а сама компанија са каматама блокирана је за неких 400 милиона динара, док се највећи део блокаде односи на дуговања држави. Укључујући и остала друштва из система Р. Митровић дуг према држави, тврди, прелази пола милијарде динара.

Због нагомиланих проблема радници Ратко Митровић - Дедиње су новембра 2015. ступили у генерални штрајк и тада са министром рада Александром Вулином, како каже, у Влади одржали састанак и договорили се да све решавају у оквиру институција, а не на улици, али то ништа није променило. У том тренутку радницима Ратко Митровић - Дедиње дуговало се 22 плате, плус шест плата које је дуговао Ратко Митровић - Инвест.

Своје проблеме решавали су по договору са министарствима, институционално - путем судских извршења, али их је у томе прекинуо стечајни поступак и они сада, како каже, не траже ни исплату преосталих плата и повезивање стажа, већ да држава хитно реагује и заустави "пљачкање компаније".

Октобра прошле године, како тврди Живојиновић, њега су акционари на редовној Скупштини изабрали да их представља у Надзорном одбору компаније. Међутим, пословодство се оглушило о ту одлуку и на то место нелегално поставило Мирољуба Јаковљевића. У међувремену, неколико пута пред Привредним судом у Београду су усвајана решења о покретању стечајног поступка, сам председник НО Душан Басара, најпре је предлагао, а потом повлачио предлог да компанија оде у стечај.

После неколико безуспешних покушаја пред београдским Привредним судом, Привредни суд у Новом Саду је 17. октобра отворио стечај у компанији Ратко Митровић ад, и наложио предлагачу Пет комерц из Београда да плати предујам од милион динара.

Из Удружења акционара кажу да до стечаја није смело да дође и инсистирају да пословодство, али и надлежне институције у држави које су упознали са дешавањима у Ратку Митровићу, одговоре на питања, на која је и Данас затражио одговоре.

- Зашто није спроведен УППР који је директор Душан Басара признао и потписао и како то да дуг према радницима није плаћен из УППР-а. Како то да је мимо Скупштине акционара у Надзорни одбор постављен Мирољуб Јаковљевић, због чега нису усвојени финансијски извештаји за 2015. и 2016. - пита Слободан Живојиновић.

Они инсистирају на томе да се објасни да ли Финкор стоји иза куповине Ратка Митровића и да се објасни због чега је седиште фирме пре два месеца из Београда, са Јурија Гагарина пребачено у Нови Сад, на адресу Лукијана Мушицког, број 9 и какво је учешће имао државни секретар Милун Тривунац, када се као представник државе мешао у рад независног судства, тражећи одлагање отварања стечајног поступка, који је пред Привредним судом у Београду лично покренуо Душан Басара.

Дневни лист Данас ни на једно од ових питања није добио одговор од пословодства компаније, али нам одговор на питање да ли је неко из државе реаговао на пријаву акционара компаније Ратко Митровић и на њихов захтев да се провери пословање ове компаније, није стигао ни из Владе Србије.

Међутим, Тривунац за Данас објашњава своје учешће у овом случају тиме да је тражен додатни рок како би се постигао договор о намирењу пореског дуга.

- И са осталим повериоцима је постигнут договор, чиме је избегнут банкрот. Задржано је око 50 радних места, што у холдингу, што у зависним друштвима, а предузеће измирује порески дуг према држави, што не би могло у случају банкрота - истиче у свом одговору Тривунац.

Према подацима АПР, Драган Игњатовић је в. д. генералног директора, а законски заступници компаније су, осим њега, и Ненад Ђокић и Тамара Мићић. Председник НО је Душан Басара, а члан поред Мирољуба Јаковљевића и Ратомир Тодоровић.

Како финансијски извештаји ове компаније за 2016. и 2015. нису доступни на сајту АПР, према последњем доступном из 2014, нето губитак компаније био је 211,5 милиона динара. Годину пре тога АД Ратко Митровић је завршио у минусу од 835,4 милиона динара.

Каква је улога Финкора

Током лета у медије је доспела и прича о томе да немачки инвестициони фонд Финкор жели да купи АД Ратко Митровић. Председник Удружења акционара Слободан Живојиновић тврди да је Душан Басара повезан са Финкором, чији је специјални саветник тада био Милутин Мркоњић и да је током последњих неколико година намерно избегавао да враћа дугове компаније како би јој "спустио цену и онда се удружен са Финкором појавио као спасилац". Мркоњић је за Б92 рекао летос да је у том тренутку радио као специјални саветник шест месеци, али и да се с њим нико није консултовао око куповине Ратка Митровића.

Онда су, према писању истог медија, 14. септембра 2017. радници Р. Митровића, са адресе Словачка број 90 насилно уз интервенцију полиције исељени из просторија радничког смештаја у Добановцима, због продаје, по цени од 46 милиона динара, иако је процењена вредност била већа од 361 милиона динара.

Оглашена продаја фабрике лекова

Пише: М. П.

Зрењанинска Југоремедија могла би да добије новог власника, највероватније из Швајцарске, а више детаља биће познато овог пролећа када све процедуре буду завршене.

Стечајни управник добио је зелено светло од Министарства привреде да поново огласи продају зрењанинске фабрике лекова, по цени половине износа њене процењене вредности, што значи да би нови инвеститор требао да плати 16 милиона евра. Покушај продаје фабрике у октобру прошле године отказан је након жалбе Одбора поверилаца.

-Немамо ништа против да се фабрика прода, битно је да у продају буду укључене дозволе за производњу лекова, како би имовина имала своју пуну вредност. Ми смо због тога тражили ванредну скупштину акционара, али она није одржана. Заинтересованих купаца има, то су све оне фирме које су се интересовале и за Галенику, тако да не треба никога фаворизовати. Аплеујемо на надлежне да одговорно приступе продаји – навео је за Данас председник Одбора поверила Југоремедије Владимир Пецикоза.

Југоремедија Ад је у банкроту од 2016. године а њен бивши купац, новосадска фирма Унионмедиц, није јој вратила дозволе за стављање 22 лека у промет, због чега је у току судски спор пред Привредним судом у Зрењанину. У овом новом огласу за продају, наводи се да имовину Југоремедије чини индустријски комплекс фабрике, припадајућа опрема, један стан, 28 возила, инвентор а продајом је обухваћена интелектуална својина и 21 жиг за лекове, као и парница која се води пред Привредним судом у Зрењанину за повраћај дозвола за стављање 22 лека у промет. Понуде се достављају до 19. фебруара, до 11.45 часова. Откуп документације потенцијалне купце коштаће 500.000 динара, док обавезни депозит износи 777,3 милиона динара.

У "Јумку" пуцају од оптимизма

Д. РИСТИЋ

Врањски текстилци раде пуном паром и имају обезбеђене послове за будућност. Уз тренутно 1.350 запослених, ангажовано и 500 радника у кооперацији

ПРВИ пут после 20 година "Јумко" из Врања има уговорене послове и сигурну реализацију за целу предстојећу годину, па већ прави планове за 2019. и 2020. - каже генерални директор компаније Бранислав Трајковић и истиче да је лане реализација за петину била већа у односу на 2016.

Извоз је повећан за пет одсто, а највише се пословало са армијама Финске, Немачке и Италије, као и са купцима конца из Швајцарске и Немачке.

Трајковић тврди и то да "Јумко" одавно није бележио овако велику реализацију послова, што ће пратити и повећање броја запослених, па је већ расписан конкурс за пријем и до 150 нових радника. Траже се текстилци са искуством, али и они који ће се тек обучавати.

За 1. фебруар је најављено отварање новог погона у Бујановцу.

- То је историјски догађај и за Врање јер, поред сигурног посла за 1.350 наших и још најмање 500 радника у кооперацији, ево, планирамо нова запошљавања - процењује Трајковић. УНИФОРМЕВРАЊСКИ текстилци су већ препознати као дугогодишњи партнер одбрамбеним снагама Србије, а озваничење ове сарадње се очекује врло брзо усвајањем Закона о промету наоружања и опреме. "Јумко" ће имати стабилну производњу и сигурно тржиште за пласман униформи и заштитне балистичке опреме, док ће припадници одбрамбених снага имати поузданог партнера.

Иначе, стратешки план "Јумка" за ову годину је реализација Унапред припремљеног плана реорганизације и формалан улазак врањске компаније у систем одбрамбене индустрије Србије. Оба ова пројекта се реализују уз подршку Министарства одбране и Владе Србије која је крајем прошле године усвојила план којим се сви државни повериоци "Јумка" позивају да конвертују своја потраживања.

- Компанија највеће обавезе има према државним повериоцима, око 80 одсто. Поступак се наставља пред Привредним судом у Лесковцу и очекујемо да се врло брзо приведе крају - закључује Бранислав Трајковић.

ПОГОН балистике "Јумка", у којем се израђује заштитна опрема, отворен је у септембру прошле године, и један контингент опреме је већ испоручен Министарству одбране Србије, док ће у фебруару почети израда опреме и за иностране купце.

Пише: Д. Вујошевић

За десет година у банкама 10.000 запослених мање

Када је пре десетак година банкарски сектор у Србији радио пуном паром, а кредитна активност вртоглаво расла, посао у банци био је сан сваког образованог економсте, правника и кадрова сличних струка. Ипак, времена су се променила и данас банке чешће отпуштају стручњаке и службенике него што их запошљавају. Подаци Удружења банка Србије говоре да је 2002. године у пословним банкама у Србији радило 18.914 људи. Све до 2008. године тај број је растао и достигао цифру од 32.342. Тада је у свету, па и код нас, почела криза па је и број запослених отада непрестано у паду и последњег дана прошле године плату је у банкама у Србији примало 23.342 радника. Разлоге треба тражити у смањениј кредитној активности. То је довело до мањег обима посла, али не само код позајмица. Платним прометом се код нас баве специјализоване компаније које за сараднике ангажују мењачнице, као и агенције за техничке прегледе, продавнице. Код њих се плаћају рачуни, а то је често јефтиније него код банака. Осим тога, ту је и знатан раст електронског банкарства у Србији. У оба случаја клијенти заобилазе банке и шалтере, а резултат је да запослени у банкама добијају отпремнину и радну књижицу у руке. *32.342 запослених у банкама примало плату 2008. године*

О томе како то изгледа Милан Алемпијевић из Синдиката финансијских организација Србије каже:

– Када дође до спајања или преузимања банака, нови власници гледају како да рационализују посао – наводи Алемпијевић. – Деле се отпремнине које зависе од позиције запослених у банци и дужине стажа па износе од неколико стотина или хиљада евра до 10.000 или 15.000 евра, колико је намењено онима у топ-менаџменту. Истовремено, радно место запослених који остану да раде није сигурно. Нови власници их шаљу на плаћени одмор од неколико месеци. За то време се донесе нова систематизација и службеници којима истекне плаћени одмор немају где да се врате јер је радно место укинато. Та могућност се и те како користи. Ми сматрамо да то није у складу с нашим законима и обратили смо се суду.

23.342 радника последњег дана прошле године примало плату у банкама

Рационализација броја запослених у банкарском сектору је пре десетак година највише сметала житељима малих места. Банке су ту прво затварале пословне јединице, а клијенти су били принуђени на то да стоје у реду пред шалтерима у пошти или да путују у прво веће место где банка има филијалу. Да би се стимулисало електронско плаћање рачуна, многе банке обезбедиле су значајне повољности и попусте и на то се одлучује све више клијената, па је и то допринело томе да се у банке све ређе иде и службеници остају без посла.

Измена Закона о платном промету довела је на тржиште нове играче. У Војводини је лиценцу Народне банке Србије добила компанија „Пејспот”, која има 150 места за плаћање, док их је у целој земљи 400.

– Наши сарадници су мењачнице, маркети, агенције које се баве техничким прегледима. Трошкови провизија су нижи него код банака – каже директорка и сувласница „Пејспота” Дубравка Бјекић. – Много је насељених места, посебно у Банату, у којима није било ниједног места за плаћање или поштански шалтери раде свега неколико дана недељно па им је сада обезбеђена могућност да измире своје рачуне и захваљујући сарадњи с нашим сарадницима, имају услугу целодневно.

Уступају кредите, не и службенике

Постаје већ уобичајено да банке у Србији уступају кредите грађана и друга потраживања ако нису заинтересоване за тај сегмент тржишта. Уз селидбу портфолија у другу банку, одлазе и службеници, али не сви који су се тим послом бавили.

– Банка, која је купац, односно нови власник, преузима тек мањи део службеника – каже Алемпијевић. – Остали остају у старој банци, а за неколико месеци остају и без посла.

те нове јединице за плаћање не запошљавају отпуштене банкарске службенике него тај посао раде оне већ запослени, којима је то додатна обавеза и обучавају се и за плаћање рачуна. Наравно да би се на тим радним местима могли запослити и стручни банкарски, али тешко да ће неко из Београда, који је радио у банци на руководећој функцији, отићи, рецимо, у Сонту да ради у ауто-сервису који се бави техничким прегледом возила и платним прометом.

Спас за банкарске службенике и менаџмент могао би једино донети развој: већа кредитна активност, више плате, потреба за банкарским саветником који ће обавештавати клијенте о томе где да уложе новац и објаснити све варијанте кредитирања. Кредити су у Србији током прошле године порасли 9,1 одсто, што заправо значи мање од једног процента месечно. То довољно говори само по себи.